

# ПРОТОКОЛ

№ 1270

гр. Пазарджик, 12.09.2023 г.

**РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в  
публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и  
трета година в следния състав:

Председател: Николинка Н. Попова

при участието на секретаря Десислава Буюклиева  
Сложи за разглеждане докладваното от Николинка Н. Попова Гражданско  
дело № 20235220101093 по описа за 2023 година.  
На именното повикване в 11:30 часа се явиха:

И на второ повикване в 12:35 часа, се явиха:

Ищецът К. Н. С., редовно призован чрез адв. А. Д., не се явява. За него  
се явява пълномощникът адв. Д. от САК, с пълномощно по делото.

Ответникът Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ гр. София,  
редовно призован чрез юрк. Р. Р., се представлява от юрк. Р., с пълномощно  
представено към писмения отговор.

АДВ. Д.: - Тъй като са ни допуснати трима свидетели, единият от които  
имаше готовност да се яви днес, тъй като му бяха обещали да го освободят,  
но в последния момент отменят това обещание и съответно няма да го  
освободят за разпит днес, поради тази причина, моля третият ни свидетел да  
бъде допуснат до разпит в днешно съдебно заседание, да се бъде призован –  
при режим на призоваване и да бъде разпитан за следващото съдебно  
заседание. Останалите двама свидетели ги водим.

Явяват се двама от допуснатите по делото свидетели.

АДВ. Д.: - Моля да се даде ход на делото.

АДВ. Р.: - Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на  
делото, поради което

**О П Р Е Д Е Л И:**

## ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване на фактическата страна на спора.

АДВ. Д.: - Поддържам исковата молба. Оспорвам отговора на ответника. И бих искала да взема становище по същия. Противопоставям се на твърденията на ответника, че при 24 часовите смени се осигуряват на служителите три почивки за хранене от по тридесет минути. Съгласно допълнителните разпоредби, от заповедите за разпределяне на работното време на държавните служители в затвора, почивка за хранене и обедна почивка, което е едно и също, е период от време през който служителят не изпълнява служебните си задължения. На надзирателите, какъвто е и ищецът към настоящия момент, не се осигурява такава почивка, а се осигурява време за хранене, което е съвсем различно, и през което не се прекъсват изпълняваните задължения, и това време следва да се зачита като отработено време. Чл. 16е, ал. 5 ППЗИНЗС, когато по време на (цитира), „се осигуряват 90 минути почивка при 24 часов режим на работа и респективно 60 минути почивка при 12 часа”. Видно от разпоредба на чл.16е, ал. 1, т. 6 ППЗИНЗ (цитира). А съобразно чл. 16, ал. 2 ППЗИНЗС (цитира), същото се отнася и за 24 часовия график на дежурството. Предвид това и тези твърдения на ответника, евентуално, ако допуснете ССЧЕ бих искала да разширим предмета на дейност на експерта, като бих искала с допълнителна молба да формулирам допълнителни въпроси към експерта. На второ място, оспорвам твърденията на ответната страна, че подписите на ищеца в постовите книги от тях може да се направи ясна преценка за края на работната смяна на служителя. Неверни са твърденията на ответната страна, че със сдаване на поста в края на смяната за служителя няма повече никакви задължения. Това далеч не е така. Със сдаване на поста не приключва работното време на служителя, тъй като същият трябва да се придвижи до място за отвод, и по време на него всеки един служител изяснява как е преминало дежурството, какви нередности са възникнали и какви мерки са предприети за отстраняването им. Имайте предвид госпожо съдия, че отводът започва едва когато се съберат всички постови служители, а те са около 20 човека, които сдават постове си всеки един за различно време, в зависимост от характера самия пост, всички присъстват. Едва след него приключва и работната смяна на надзирателите, какъвто е и ищецът. Поради това считам, че тези

твърдения, че подписите са годно доказателство не биха могли да служат като такава. Относно твърденията на страница пета в отговора на ответната страна, относно измерванията които са правени, това са неверни твърдения, тъй като такива измервания са направени единствено на 12.02.2019г. са направени с комисия, в която е участвал Е Б, следващи такива проверки, за които се твърди да са извършени, са извършвани единствено и само документално – назначавана е една комисия измервала необходимото време за приключване на работната смяна. Било е необходимо да се назначи нова такава комисия и да се назначат нови замервания, но такива реално не са правени въобще. Тоест тези промени са направени без извършване на самото замерване и без знанието и съгласието на председателя на синдиката – Е Б, както твърди в своя отговор ответникът. На този етап е това което искам да кажа по отношение на твърденията. К. И. Д. не се явява и моля да бъде допуснат при режим на призоваване, на адрес за призоваване гр. Пазарджик, ул. „\*\*“, да бъде изпратена и призовка до местоработата му, която е ГДИН Затвора гр. Пазарджик. Водя за разпит свидетелите Е Б и М Д..

ЮРК. Р.: - Уважаема госпожо председател, относно оспорването на колегата, времето за почивка, че не се зачита за работно време 30-те минути и двете почивки по 15 и общо 90 минути при 24 часа, правя уточнение, съгласно ППЗИНЗС, ЗИНЗС и всички заповеди за работното време, този период от време е зачетено за работно време – момента, в който се хранят, в който имат почивки за физиологични нужди. Посочено е във всяка заповед, отчетено е, има препратка ППЗИНЗС, така е, това е зачетено в работното време на 12 часа – 12 часа и 30 минути. Точно защото е зачетено, затова твърдим, че е платено. Времето за сдаване и приемане, което се оспорва, че след подписването надзирателят на постовата книга, той повече няма отношение към всички отговорности свързани с поста и всички затворници, и остава само да измине разстояние от 50 метра до КПП-то, където се събират всички надзиратели от смяната и там се прави отвод. Това е посочено във всяка заповед на началника е посочените дейности по чл. 305, 306, 307, 311, 314 от ППЗИНЗС, трябва да се извършват в срок от 30 минути – това е точно идването на работа, развод, приемането на постове, сдаването и приемане, снаряжението, след като дадат връщането, отводът по 314 – това го приемаме за работно време и го плащаме. Точно тези дейности, които сме посочили 305, 306 до 314 са 30 минути повече. Има заповед на Главната Дирекция да се

зачитат и във всяка една заповед на Началника това се зачита – това са новите нормативни бази през последните три години, във връзка с проблемите с по-стари дела. Тези членове посочени в отговора се зачитат 30 минути, при което 24 часовият наряд стават 24,30 часа, на 12 часовият наряд става 12,30 часа. Това, което сме представили – снимка на работното време е извършено от вещо лице по гр.д. №1218/2021 г., което е за друг по-ранен период от време, хваща част от този период и вещото лице, което се явява очите и ушите на съдията прави засичане в три различни дни, минута по минута, кога влизат надзирателите в затвора, колко време правят отвод, развод, кога отиват по постове, кога се връщат и кога излизат. Там по минути е посочено – казва се снимка на работното време и е прието по делата 1218 и 1217 от 21-ва година на Районен съд, и е относимо към исковия период. Това са три дела, в смисъл три поредни дни, шест отделения са се сменяли напълно обхваща включително и към периода на ищеца - неговото време. Следващото нещо, моля уважаемият съд да приеме видеозаписи на ди-ви-ди цифров носител, относими към исковия период – от 16.03.2023 г. до 24.03.2023 г. от първо колело, от Затвора Пазарджик и КПП-то, където влизат надзирателите, чрез този видеозапис най-точно вижда кога точно влизат надзирателите и започват работа и кога си тръгва цялата смяна – това е за периода 16.03.2023г. - 24.03.2023 г. периода. Не можем да представим по-назад, защото просто самата система на записване изтрива след около един месец и поради тази причина, това е което е запазено налично, което показва времето, което ще се види от видеозаписа, че е 30 минути, което съвпада с посоченото в експертизата по гр.д. 1217/21 г., което съвпада с протокола, който е правен ВД – с помощта на синдикалния лидер, от 2019 година, което колежката посочи, и там са тридесет минути. И ще се види, един период от време от 2019 г., от 2023 г. март месец, че сдаването и приемането е един твърд период от 30 минути – може да има разлика в порядъка на 29, 27, 30 минути, в зависимост от отделението, затова, моля да го приемете, говорим за отделението на ищеца, в което той работи. И във вр. с това нещо, за да могат да бъдат, искаме да бъде разпитан командирът на отделението, който е неразделно свързан с нарядите, който дефакто следи как постъпват надзирателите, как се справят, кога отстъпват – командирът на отделение това е Н. Г. – мл. инструктор, да бъде призован за следващото съдебно заседание по това дело, по месторабота.

Възразявам, по отношение на поискания от ищцовата страна свидетел –

К. Д., искам да подчертая, това е нейният баща. Макар и да не е свидетел по отношение на делото, тъй като от изхода на делото пряко зависят интересите на колежката, моля този свидетел да не бъде допускан. Възразявам, този свидетел, макар и да няма роднински връзки със страната, има роднински връзки с адвоката по делото, поради тази причина моля да не се допуска като свидетел.

АДВ. Д.: – Аз възразявам, на първо място, да бъде прието като доказателство, становището на вещите лица, които са работили по експертиза за целите и нуждите на друго производство. Считам, че същите не трябва да бъдат приети като неотносими по настоящото дело. Противопоставям се да бъде прието като годно доказателствено средство видеозаписи, тъй като както съдът, така и юристите представляващи страните, нямат технически умения, за да разчетат, още по-малко, считам, че би било невъзможно да се установи самоличността на ищеца, дали той самият присъства на този видеозапис, дали присъства в началото при приемане на поста, дали присъства и при приключването на работната смяна. Считам, че не може да бъде установено с видеозапис. Противопоставям се на това доказателствено искане.

Възразявам срещу възражението на ответника за разпит като свидетел на К. Д.. Считам, че това възражение не следва да бъде приемано, тъй като липсва роднинска връзка между свидетеля и ищеца. А в какви роднински отношения са адвокатът на ищцовата страна и свидетелят, считам, че няма законова разпоредба, която да забранява това. В този смисъл, няма да бъде нарушен и процесуалният закон ако свидетел и роднина на адвоката бъде разпитан в качеството на свидетел. Отделно от това, държа да подчертая, че всеки един адвокат има интерес от изхода на спора. Всеки един адвокат защитава в максимална степен интересите на своя клиент и се бори да направи това по максимално най-добрия начин. Така че разпитът на свидетеля по никакъв начин няма общо с твърденията на ответната страна.

ЮРК. Р.: - Камерата се намира точно на два метра над КПП-то над входната врата, камерите са с висока резолюция, дали е било лицето се вижда веднага, и поради тази причина командирът на отделение в негово присъствие да потвърди това неговото отделение ли е, той ли е човекът – много лесно се разпознава дали е човекът или не. За уточнение, да, тези записи са относими към това колко време е работил този човек и колко е продължила смяната.

Искам свидетеля за уточняване на времетраенето, защото това е командир на отделение – той е с тях от момента на постъпването разпределението на постове през деня.

Съдът приканва страните към спогодба.

ЮРК. Р.: - Нямам правомощия за сключване на спогодба.

Спогодба не беше постигната.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК, СЪДЪТ ДОКЛАДВА ДЕЛОТО:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 19, ал. 2 ЗИНЗС, във връзка с чл. 178, ал. 1, т. 3 и чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР за заплащане на трудово възнаграждение за положен извънреден труд, както и чл. 86 ЗЗД за заплащане на мораторна и законна лихва за забава.

Производството е образувано по искова молба на К. Н. С., ЕГН \*\*\*\*\* с адрес: гр. Пазарджик, у\*\* представляван от адв. А. Д. от САК, със съдебен адрес: гр. София, ул. „Рикардо Вакарини“ № 14Б, офис 2 против ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ с адрес за призоваване: гр. София, бул. „Генерал Н. Апостолов“ № 21, в обстоятелствената част на която се твърди, че ищецът работи по трудово правоотношение при ответника като държавен служител на длъжност „надзирател“ от надзорно-охранителния състав, с място на изпълнение на служебните си задължения Затвора гр. Пазарджик. Поддържа, че полагания от него труд е организиран на смени от по 24 часа непрекъснати денонощни дежурства или по 12 часа, по предварително утвърдени графици за смените при сумирано изчисляване на работното време в часове за тримесечен период. Ищецът поддържа, че за част от исковия период до 01.12.2022 г. е работил на 24 часови смени, а след това съответно на 12 часови смени, като в това работно време се включват полаганите от него дежурства по предварително утвърден график, но така също часовите труд извън тези дежурства под формата на претърсвания, обиски, служебни занятия, конвойна дейност, стрелби и други съпътстващи дейности. Освен това уточнява, че ищецът е задължен да се явява 15 минути преди началото на официалното му работно време, за да бъде проверена годността и наличността му, и съответно е бил освобождаван от наряд значително по-късно след изтичане на работната му смяна. Изрежда значителен брой съпътстващи постовата дейност действия, при извършването на които следвало да бъде на разположение на дежурния

главен надзирател с необходимото униформено облекло и снаряжение оставайки на територията на затвора, колкото му е разпоредено в съответствие с решението на Началника на Затвора гр. Пазарджик. Твърди, че всички тези действия реално са част от неговото работно време с всички присъщи му характеристики, но не му се отчитат и съответно не му се заплащат. Те представляват извънреден труд полаган от ищеца и е следвало да му бъде заплатен с 50 % увеличение на база основното му трудово възнаграждение. Твърди се освен това, че ответникът е изпаднал в забава, тъй като това трудово възнаграждение е било дължимо до 25-то число на съответния месец. Поддържа се, че отказът на ответника да заплати съответно този труд противоречи, както на КТ, така и на актуална практика на СЕС по тълкуване на Директива 93/ 104 и Директива 2003/88ЕО на ЕП и на Съвета относно аспекти на организацията на работното време. В този смисъл били и задължителните разяснения дадени в т.1 ТР № 8/2013 г. по т.д. № 8/2013 г. на ОСГК на ВКС. Затова се моли съдът да постанови съдебно решение, с което ответникът бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 5200,00 лв., представляваща неизплатено трудово възнаграждение за положен извънреден труд в периода **24.03.2020 г. до 24.03.2023 г.**, сумата в размер на 500,00 лв. представляваща сбор от мораторните лихви за забава върху всяко неизплатено в срок месечно трудово възнаграждение, както и законната лихва върху главницата считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане и сторените по делото разноски. Сочат се доказателства.

В срока по чл. 131 от ГПК от ответника е подаден писмен отговор, с който се оспорват исковете. Не се оспорва, че през исковия период ищецът е полагал труд на 24-часови, съответно, 12-часови смени. Твърди се обаче, че за 24 часовата смяна на служителя се осигурява ползване на три почивки от по 30 минути или общо 90 минути, и те се считат за отработено време. Така се зачитала цялата продължителност на работното време от 24,5 ч. заедно с почивките. В това работно време се включвали и другите дейности, включително и задължителния инструктаж. Твърди се, че на основание чл. 19, ал.2 ЗИНЗС, във връзка с чл. 187, ал.7 и 8 от ЗМВР , трудово възнаграждение се полага за извънреден труд до 70 часа на отчетен период, а над 70 часа извънредният труд се компенсира с допълнителен отпуск. Твърди, че в случая е приложима втората възможност, тъй като заплащането на положен от ищеца

извънреден труд над 70 часа би било в противоречие с посочената разпоредба при липсата на писмено съгласие от страна на служителя съгласно чл. 187а ЗМВР. Позовава се на ТР № 1/2020 г. от 15.03.2023 г. по т.д. № 1/2020 г. на ОСГК на ВКС, в което е дадено задължително тълкуване, че при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на МВР, са неприложими разпоредбите на КТ и Наредбата за структурата и организацията на работната заплата и следва да се прилагат нормите на ЗМВР и издаденото въз основа на него подзаконовите нормативни актове. Това решение имало действие от датата на образуване на тълкувателното дело, поради което и при изчисляване на заплащането на извънреден труд не следвало да се прилагат нормите определящи коефициент на увеличение от 0,143 по КТ. Оспорва се твърдението изложено в исковата молба, че служителят трябвало да се явява по-рано на работа и да напуска по-късно, тъй като такива задължения имало разписани в ППЗИНЗС, но в исковия период, те не действали понеже били отменени / ДВ 20/2014 г. / Твърди се, че с нарочно издадени заповеди на Началника на Затвора гр. Пазарджик от 2021 г. и 2022 г. работното време било определено много точно – от 08:15 ч. до 08:45 ч. на 24 – часова смяна и нямало никакво задължение за служителите да идват 15- минути по-рано на работа. По отношение на 12 – часовия наряд на основание чл.16б, ал.1 ППЗИНЗС, с нарочни заповеди на Началника на затвора било разписано, че във всяка смяна се включвали и 30 минути за сдаване и приемане, като за работно време се отчитало 12,30 ч. за всеки 12 часов наряд. Твърди се, че с Протокол № ВД/МЗ-48/12.02.2019 г. е бил установен реалният период от време, с който се удължавала работната смяна заради сдаването и приемането на всички постове в затвора, както и, че засеченият от съответната комисия период от 30 минути удължаване на работното време през 2020, 2021 и 2022 г. е било включено в работното време и било изплатено на ищеца под формата на извънреден труд. Освен това, съгласно постовите книги, които ищецът бил подписвал сутрин при сдаването на наряда, се твърди, че нямало случай за исковия период да си тръгвал по-късно от 8:45 ч., при начало на работния ден от 8:15 ч. Твърди се, че след като служителят се бил подписвал, че е сдал поста, му оставало да измине 50 м. до стаята за отвод, с уточнение, че последният бил с продължителност от 5 минути, и да напуснел затвора. Предявява се бланкетно възражение за изтекла погасителна давност съгласно чл. 111 ЗЗД. Сочат се доказателства и се



претендират съдебно- деловодни разноси.

Съдът УКАЗВА на ищцовата страна, че носи доказателствената тежест за установяване и доказване на твърдените от нея факти и обстоятелства от които черпи претендираните си права, а именно следва да докаже основанието на претендирания за положен извънреден труд, а именно, че в процесния период ищецът е положил извънреден труд в претендирания времеви диапазон, както и размерът на своите претенции, съответно, ответникът носи доказателствената тежест за установяване и доказване на всички обстоятелства, които обосновават неговите възражения.

По доказателствените искания на страните, съдът с Определение по чл. 140 ГПК се е произнесъл, като е приел представените от страните писмени доказателства и е допуснал гласни доказателства. Съдът намира, че следва да се произнесе по искането за допускане на ССчЕ, включително и по днес заявеното искане на ищцовата страна, във връзка с направените възражения за допълване на въпросите, съответно, след събиране на гласните доказателства, тъй като същите гласни доказателства следва да бъдат съобразени от вещото лице при изготвянето на експертизата.

По отношение на искането да бъде прието веществено доказателство, а именно 2 броя дискове, представени днес от ответника, съдът счита, че това веществено доказателство следва да бъде приобщено, като доказателствен материал по делото, като по доказателствената му стойност съдът ще се произнесе след като анализира всички доказателства по делото, включително и посочените за събиране гласни доказателства.

Съдът УКАЗВА на ответната страна, обаче, че при нужда е необходимо да ангажира специалист със специални познания относно четенето на тези веществени доказателства, предвид, цененето на безспорната им доказателствената им стойност от настоящия съдебен състав. По възражението направено от процесуалния представител на ищеца, във връзка с приложено към писмения отговор заключение на експертиза изслушана по друго дело, съдът намира същото възражение за основателно. Независимо че този документ като такъв е приет като писмено доказателство по делото, същото няма доказателствена стойност на заключение на експертиза, а единствено на писмен документ, който удостоверява авторството на лицето, което го е изготвило. За установяване на факти и обстоятелства, включително

и изследвани в това заключение и заявени в днешно заседание, съдът УКАЗВА на страната имаща правен интерес от тяхното установяване, а именно ответната страна, че следва да сочи други допустими от закона доказателства.

Съдът намира за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за разпит като свидетел на К. Д., тъй като посоченият свидетел за изясняване на обстоятелства, които са от значение за настоящия правен спор, не е налице процесуална пречка да бъде разпитан, независимо от роднинските си връзки с процесуалния представител на ищеца. Съвсем друг въпрос е каква ще бъде доказателствената стойност на тези свидетелски показания, но съгласно изискванията на чл. 172 от ГПК, при преценката на тази доказателствена стойност, съдът ще вземе предвид евентуалната заинтересованост на свидетеля от изхода на спора. Това, обаче, е въпрос по същество, а не по допустимост на това гласно доказателство. Затова, съдът намира, че следва да бъдат допуснати поименно за разпит двамата явяващи се днес свидетели, като неявяващият се свидетел на ищцовата страна и този посочен от ответника, следва да бъдат призовани за изслушване в следващото съдебно заседание, тъй като техните показания ще имат значение за по-пълното и правилно изясняване на предмета на настоящия правен спор.

Затова и по доказателствата съдът

#### О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА по делото, като свидетели да бъдат разпитани Е Б и М Д. – явяващи се днес в с.з., както и свидетелите К. И. Д. и Н. Г., последните двама при режим на призоваване на посочения от процесуалния представител на ищцовата страна адрес и по месторабота.

ЮРК. Р.: - Тъй като допускате трима свидетели, за по-голяма тежест на свидетелските показания, искам да бъде разпитан и Г. Ф. инспектор по охраната, който провежда инструктажите и времето за развод и отвод, и е най-прекия началник на всички служители в затвора.

АДВ. Д.: - Аз възраждам, защото такова доказателствено искане може да се направи с отговора на исковата молба, за да може своевременно в първо съдебно заседание да се съберат максимално доказателствата, вместо да се отлага делото ен на брой пъти.

ЮРК. Р.: - Така или иначе ще се отлага делото, така, че не виждам пречка.

Съдът счита, че не е налице процесуална пречка в днешното съдебно заседание да бъдат допуснати до разпит нови свидетели, предвид факта, че това е първото по делото съдебно заседание, в което съдът е изложил доклада си по делото и в което е дал указания във връзка с разпределението на доказателствената тежест. В този смисъл преклузия за събиране на доказателства не е настъпила. Същевременно, по молбата за допускане на ССЧЕ, включително и искането за допълване на въпросите към такава експертиза, съдът може да се произнесе едва след събирането на гласните доказателства, а именно в следващото съдебно заседание. По изложените съображения, Съдът

#### О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като веществени доказателства по делото 2 броя ди-ви-ди дискове.

ДОПУСКА до разпит като свидетел при режим на призоваване по месторабота Г. Ф..

АДВ. Д.: Моля да ми дадете възможност да се запозная с видеозаписите и евентуално в присъствие на моя доверител да бъдат прегледани, с оглед на това, че той трябва да каже дали фигурира на този видеозапис.

Съдът намира за основателно искането на процесуалната защита на ищеца, поради което дава възможност в следващото съдебно заседание, ищецът да се запознае с видеозаписите и да изложи своите възражения.

ПРИСТЪПИ СЕ КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИТЕ И ДОВЕДЕНИ В ДНЕШНОТО СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ СВИДЕТЕЛИ.

СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ПЪРВИЯ СВИДЕТЕЛ ОТ СТРАНА НА ИЩЕЦА, КАКТО СЛЕДВА:

Е М Б: – на 42 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с ищеца по делото, в служебни отношения с ответника по делото – работя в Затвора Пазарджик и към настоящия момент.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВ. Е Б: Познавам лицето К. С., работи в Затвора, не мога да кажа точно

от колко години, и към настоящия момент е служител – надзирател в Затвора Пазарджик. През последните три години той работеше в Затвора гр. Пазарджик.

АДВ. Д.: - Можете ли да ни кажете, в тези три години и по-конкретно от 24 март 2020 година до настоящия момент, по какъв начин беше организирана работата на служителите в Затвора.

СВ. Е Б: - За периода до 01.12.2022 г. работихме на 24 часови смени от 01.12.2020 г. до ден днешен сме на 12 часови смени.

АДВ. Д.: - И да ни разкажете по какъв начин преминава една работна смяна за надзирателите, какъвто е и ищецът.

СВ. Е Б: - Сутрин отиваме на работа в осем часа, започва подготовка на наряда, имаме стая за инструктаж, влизаме в нея около двадесет служители сме на смяна, където командирът на отделение ни подготвя за наряда, подрежда ни по постове кой на кой пост ще служи, и в осем и половина влизат дежурният главен надзирател на смяната, която трябва да отстъпи, която е в момента на работа, влиза инспекторът по охрана също с него и влиза новият застъпващ главен надзирател, с който ще продължи нарядът впоследствие, и започват инструктаж.

Първо, старият дежурен надзирател, който отстъпва, ни запознава с обстановката – какво се е случило през изминалия наряд в рамките на тези 12 часа, които са изминали, дори понякога ни обясняват за по-стари събития, които може да са ни от полза и трябва да ги знаем. След което инспекторът на охраната започва и той с инструктаж, също ни запознава с неща които трябва да знаем, и накрая новият застъпващ дежурен офицер също ни инструктира, след което започва писане в книгата. Това е ежедневната ведомост, в която пише на всеки един трите имена на служителите, на кой пост застъпва, и се води всяка сутрин, и всяка вечер. Начинът на попълване на ежедневната ведомост – трябва да се попълва от командира на отделение по ЗИНЗС, но в нашия случай се прави от постовия на централен пост – служителят, който дава на централен пост той попълва книгата. И книгата се попълва – начало на работен ден по заповед – 8:15 ч. и се вписва и край на работния ден – 8:45 ч., и минаваме и се разписваме. Сутрин се вписва край на работния ден, още по време на инструктажа, да, записват край на работната смяна, а никой не знае кога ще приключи край на работния ден, тоест те записват часовете по

заповед и ние се подписваме. Не вписваме ние часовете – колега постови на централния пост води тетрадката, ние само минаваме и полагаме подписа. Да, ползваме време за хранене, в което не е упоменато точно часът – според спецификата на работа, когато има възможност отиваме на обяд, ползваме време за хранене. Имаме столова към затвора, там се храним. Ние сме на непрекъсваем процес на работа, не можем да отидем да обядваме някъде другаде, не мога да напускам рамките на затвора, и доста случаи седнем да се храним, има някакъв инцидент, и трябва да влезем вътре в корпуса. На разположение сме по това време на хранене и изпълняваме служебните си задължения. На 24 часовите смени сме ползвали за обяд и за вечеря – това са за хранене, сега на 12 часовите смени ползваме за обяд, някои от служителите успяват да ползват и за вечеря, но това много малка част от тях, защото няма кой да ни смени. Аз не мога да си оставя поста да отида да вечерям, трябва някой да ме смени, а ние сме в намален състав и просто почивка за вечеря е някакъв мит. Много малка част от служителите успяват да ползват почивка за вечеря. Нарядът след това, протича след инструктажа, ние влизаме вътре и трябва да си приемем постовете. На всеки етаж има близо 40 килии. Всяка една килия трябва да изведем лишените от свобода, да ги преброим, да ги проверим да нямат нараняване от през нощта, което е убегнало на колегите. От там влизаме в килията проверяваме дали има нещо счупено. Проверяваме всяка една решетка, имаме чук, по инструкция, с който удряме по решетките да се провери дали няма отрязана решетка или нещо подобно, проверява се тоалетната вода да не са оставили нещо да тече, и това се повтаря във всяка една килия. На всеки етаж, са дори повече от 40 килии. След като ги проверим, имаме постова будка, в която трябва да си проверим нашето имущество там, имаме си опис – компютър, монитор, контакти, сигнализация за тревога, телефон – всичко е описано в един опис трябва да проверим техниката дали работи, радиостанции – всичко, и вече тогава си приемаме по тетрадките и освобождаваме колегата, който е бил на работа да си тръгва, а той отива отново в стаята за инструктажа и трябва да изчака абсолютно всичките колеги да се сменят по постовете, да се съберат и като дойде последният да бъдат освободени. По този начин завършва работната смяна, има много често ситуации, в които не можем всички да се съберем, някои колеги остават, случвало се е доста дълго време след това. Например, ако установим някакъв проблем в самата килия ние трябва да изготвим докладна

записка за това нещо. Трябва да докладваме на дежурния, който отстъпва от работа и на дежурния, който в момента застъпва. Ако е нещо за ремонт също се пише докладна, тя отива при строителния техник, който трябва да отстрани проблема в рамките на деня, и доста често се случва, че документална работа има и не мога да си тръгна в упоменатия по заповед час. 8:45 часа е по заповед упоменатият час за приключване на работната смяна.

АДВ. Д.: - Искам да Ви попитам, дали Вие сте участвали в Комисия за измерване на необходимото време за подготовка на служителите, каква е била тази комисия – да разкажете малко повече?

СВ. Е Б: - Да, участвал съм в такава комисия. Комисията протича по следния начин, който е със започването на работния ден, минаваме през инструктажа, нали, трябва да се определи времето, което е необходимо за смяна на наряда – инструктаж, подготовка преди това, обхождането до поста, сдаване, приемане и по обратния ред. Същата комисия установи, че времето необходимо за това е един час. Това беше 2019 година, февруари месец. Тогава се извърши това измерване за необходимото време и то беше един час от 8:15 до 09:15 – това е отразено в документ – протокол има.

АДВ. Д.: - Ето това ли е?

НА СВИДЕТЕЛЯ СЕ ПРЕДЯВЯВА ПРОТОКОЛ.

ЮРК. Р.: - Това е представено от нас.

СВ. Е Б: - Протокол има от 12.02.2019 г., за този протокол говоря, точно той е може би единственият такъв. Аз съм от 21 години служител в затвора и никога преди това не е правено. Председател съм на синдикалното дружество и имаме сключено споразумение за сътрудничество с МП, в което всяка една промяна, всеки един документ, трябва да бъде съгласуван с мен.

АДВ. Д.: - След като Вие направихте това измерване през 2019 година, втори път такова измерване правено ли е, което да установи по-кратък период от време?

СВ. Е Б: - Не, до ден днешен, не е правено такова измерване, не е правен такъв протокол – или ако е направен, е направен само документално, а аз като председател трябва да присъствам на всеки един вид такова измерване. Това измерване е правено 2019 г., аз лично в мое присъствие с останалите членове на комисията сме измервали необходимото време за подготовка на служителите.

АДВ. Д.: - Госпожо съдия, моля за по-голяма сигурност да предявим протокола на свидетеля - рег. № ВД/МЗ-48/12.02.2019 Г, да се запознае с него и да каже дали за същия протокол говори той?

НА СВИДЕТЕЛЯ СЕ ПРЕДЯВЯВА ПРОТОКОЛ – РЕГ. № ВД/МЗ-48/12.02.2019 Г., НА СТР. 108 ОТ ДЕЛОТО.

СВ. Е Б: - Свидетелят това е протоколът.

АДВ. Д.: - Аз искам да Ви попитам, от тогава, до настоящия момент има ли някакви настъпили промени в организацията на работното време, в мащабите на затвора, в броя на служителите, в броя на затворниците, които да обуславят по-кратко време?

СВ. Е Б: - От тогава, към настоящия момент има промени, които, точно обратното се случи, защото, искам да кажа, че времето за подготовка, смяна, освобождаване се увеличи, защото затворът претърпя цялостен ремонт. Преди ремонта в коридора имаше може би десетина килии, но сега те бяха преобразени на по две килии, и самите килии, които трябва да проверим се увеличиха или поне двойно, поради което ни е необходимо още повече време. Ако към днешна дата се направи такова измерване, съм сигурен, че няма да се вместим в рамките на този час от 2019 година. Не е направено такова друго измерване към днешна дата. Това, доколкото аз знам, е единственото измерване в системата на затворите, и не само при нас, а и в цяла България.

АДВ. Д.: - Какво е времето, което Ви признават като допълнителен извънреден труд извън рамките на 12 часовите и 24 часовите дежурства?

СВ. Е Б: - По заповед работното време започва в 8:15 часа и приключва в 8:45 часа, но не е признато като извънреден труд това нещо. Не ни е заплатено като извънреден труд. Прибавят го към общите часове, което го няма в нито една нормативна база – дежурство 12,30 или 12:45 часа или нещо подобно. Навсякъде е упоменато, че се изчислява в часове работното време.

АДВ. Д.: - Това, освен некоректното финансово заплащане, води ли до някакви други последствия за Вас?

СВ. Е Б: - Да, разбира се. Ние работим по график, и в самия график се въвеждат и едни редовни смени, в които трябва да отидем в самата почивка между двата ни наряда. До това довежда. В самата почивка - ние работим дневна, нощна, три дена почиваме, но на втория ден от почивката се налага да

ходим да даваме допълнителни часове – 8, 9, 6 часа, някакви часове, които ги няма дори в КТ да ходиш да работиш шест часа. Часовете ги изчисляват командирите на отделение, има си система, която е направена, и просто те ги въвеждат, но пише, че е изготвен графикът от инспектора по охрана, утвърден от началника на затвора и така.

В празничните дни, отново отиваме в 8:15 часа на работа, по заповед за работното време се води, че сме от 08:15 часа до 8:45 часа. Интересно там е, че не ни пишат 12 часа и половина часа, а ни пишат 13 часа, че си положил празничен, и ни заплащат 13 часа. С което си противоречат – на обикновен ден е 12,30 часа, а на празник е 13 часа, което е странно, и ние винаги сме се чудили защо е така. Може това нещо да се види и да се провери.

АДВ. Д.: - На този етап нямам други въпроси.

НА ВЪПРОСИ ОТ ЮРК. Р., СВ. Е Б: - Да, присъствал съм и съм подписал протоколът, който ми беше предявен. Сигурен съм, че един час е засечено времето – протоколът е тук, можем да го видим.

ЮРК. Р.: - Щом сте сигурни, питам Ви, защо в протокола сте се подписали, и засеченото време е тридесет минути, а не един час? Може да го прочетете протокола.

СВ. Е Б: - Може ли да видя протокола? Аз протоколът го имам от 08:15 до 09:15 и съм се разписал на това, ако нещо е претърпяло промяна, извън моето

ЮРК. Р.: - Вие сте се подписали, няма как да има промяна.

СВ. Е Б: - Госпожо съдия, може ли да го прочета – (чете в точка първа) – 24 часов наряд, ДГН е дежурен главен надзирател, командир на отделение в корпуса на затвора, от 8:15 ч. до 8:30 ч. се извършва инструктаж, от 8:30 ч. до 09:05 ч. – сдаване, приемане обиск и претърсване по график, от 09:05 ч. – 9:15 ч. – отвод и освобождаването от наряд на старата смяна – не е вярно, че в протокола е записано, че 30 минути, че е времето извън работната смяна.

ЮРК. Р.: - Защо идвате в 8:00 часа на работа, при положение, че заповедта е от 8:15ч., говорим за исковия период, не за 2019 година?

СВ. Е Б: - За исковия период – от 08:15 часа е заповедта, но всеки път влизаме в осем часа да се подготвим, защото не може – ще дам един пример: На шести май, президентът застава на плаца и тогава идват войниците за



парада, и започват да се редят – не е уважително трима офицери да стоят и да те чакат в стаята, и ти да влезеш в 08:15 часа, и това сме над 20 човека, в които може едно две-три минути да са необходими само да се наредим, само да влезем.

ЮРК. Р.: – Фактически, по Ваше усмотрение идвате по-рано? Не по заповед на началника идвате по-рано – така ли е?

СВ. Е Б: - Ами то, значи, това го имаше преди в Закона дори, 15 минути трябва да се явиш по-рано, по наше усмотрение, но тя практиката си продължи, така както си беше в Закона, защото ако влезем точно в 8:15 часа, това означава, че пак ще се забавим това време, защото е необходимо ние да бъдем наредени по постове и ще удължим времето в период напред, което е същото.

ЮРК. Р.: – По отношение на това, че не сте вечеряли на 12 часовия наряд, при положение, че вечеря не се полага, полага се обяд и за физиологически нужди почивка – 45 минути - 30 минути за обяд, не по-малко, и 45 минути. Не го разбрах това, защо го казвате, че не Ви е осигурявана вечеря?

СВ. Е Б: - Нормално е. Ние сме до девет - девет и нещо на работа, нормално е да се включва в това време и време за вечеря. Има хора, които пътуват и се прибират вкъщи в 11:00 часа – от Велинград, от Панагюрище, от София, Ихтиман, и те не са го упоменали време за вечеря – упоменато е, например, както го казва за физиологическа почивка, но ние не можем да я ползваме. Аз, за да си напусна поста, мен трябва някой да ме смени, а това е невъзможно.

ЮРК. Р.: – Казвате, че още с написването на ведомостта се пишело и час на сдаване. Вие разписвате ли се на тази ведомост?

СВ. Е Б: Да, разписваме се.

ЮРК. Р.: – Фактически, Вие легитимирате нещо, което не е така? Така ли?

СВ. Е Б: Какво да кажа – „Няма да се подписвам?“

ЮРК. Р.: - Вие сте синдикален лидер, който браните доста успешно интересите на надзирателите. Не мога да повярвам на това, което ми казвате, че е така.

СВ. Е Б: - И продължавам да ги браня. Какво трябва да направя – да не настъпим наряд ли? Това е заповед на Началника, и както Вие казвате, трябва да се спазва. Ние спазваме заповедта на Началника.

ЮРК. Р.: - Фактически, тъй като исковата претенция е за близо над два часа надработване, горе-долу така ли го преценявате, че всеки наряд има близо два часа надработване?

СВ. Е Б: - Да, в предвид, че не успяваме да си ползваме почивките, които ни се полагат, определям времето приблизително на два часа на всяка смяна. Също така, след 12 часовата смяна, вече времето, което тече отгоре е извънреден труд, а по закона извънредният труд се зачита с 50% увеличение. На 24 часа, казвам, че сме си ползвали обяд и вечеря.

На 24 часовият, фактически половиният час, който сме ползвали за вечеря нямаме претенция за тях. За 24 часа сме ползвали и 30 минути за вечеря. Единият ден застъпваме в 8:15 часа, при 24 часа дежурство, на другия ден си тръгваме към девет и нещо, всеки път е различно, според работата и ситуациите, които са възникнали по време работата.

ЮРК. Р.: - Защо си отивате Вие по-късно, при положение, че има заповед на Главния Директор, има заповед за работно време на началника, който пише, че времето за сдаване и приемане по чл. 305, 306 до 314 ППЗИНЗС трябва да бъде 30 минути, и ние сме представили тези заповеди? Още повече, че сте и синдикален лидер.

СВ. Е Б: - Там пише, че съм запознат с тази заповед, никъде не пише, че съм съгласен с това нещо.

ЮРК. Р.: – Ама тя заповедта е ограничена – има време 30 минути. Вие защо оставате – твърдения, още едва ли не до девет и нещо?

СВ. Е Б: - Сега ще Ви обясня, защото ако си напусна поста без да съм го сдал, колегата няма да приеме, и какво се случва – остават едни 100 затворника без надзор.

След като съм сдал поста, аз трябва да напусна корпуса на затвора, да се върна в стаята на инструктажа. Отвънка има беседки, но ние трябва да се изчакаме всички постови да сдадем, и да ни освободят тогава, не може да излезем преди да сме освободени от стария дежурен главен надзирател, в смисъл този, който сме били наряд с него.

ЮРК. Р.: - Нямам други въпроси.

АДВ. Д.: - Може ли Вие да конкретизирате на своя воля ли оставате след работно време. Искам да ми обясните кога оставате, и защо оставате, и служебните си задължения ли вършите в този период в който се налага да останете извън нормираното работно време.

СВ. Е Б: - Да, няма причина да остана в затвора, ако нямам работа там. Приема си новият служител, аз как да си тръгна – става 8:45 ч. по заповед, и аз трябва да напусна затвора – това няма как да се случи, това е безумие. Ние не сме приели, той още не е проверил наличността на затворниците, може да липсва някой, той ли ще поеме отговорност за това. А аз на моя глава не мога да излезна в 8:45 часа отвън, защото ще бъда наказан директно от Началника на Затвора. Искам да кажа, че за това време в никакъв случай не може да ни стигне да си приемем постовете и да се освободим. Нищо в затвора не става на своя глава. Там си имаме командир на отделение, дежурен началник, инспектор по охрана – всичко е по тяхна заповед, няма как да напуснем. Твърдя, че тези 30 минути, които са фиксирани по заповед не са достатъчни, за да се извършат всички действия по сдаване, приемане и освобождаване от наряд.

ЮРК. Р.: - Не разбрах, защо си мисли, че ще го накаже началника, при положение, че самият началник е издал заповед за 30 минути сдаване и приемане. Защо си мислите, че ще Ви накаже, ако си тръгнете на края на тези 30 минути. Има ли наказан такъв надзирател?

СВ. Е Б: - Аз нямам тази възможност. Никой не си е тръгнал преди да си сдаде поста. Аз отивам да приемам поста, и колегата по средата на коридора ми казва: „Аз си тръгвам, че ми изтече работното време“ и аз ще му приема – ами как ще му приема? Утре мога да нося отговорност за това нещо.

През 2018-та година ни се зачитаеше 25 часа работа на смяна, но имаше период, в който се засичаше дори и 26 часа. Аз я обжалвах. Имахме период, сега точно по дати не мога да го спомена, 24 на 3 дена почивахме, след това иммахме период 24 на 4 дена почивахме. Заповедта, за която ме питате, аз я обжалвах пред Главния директор Министъра на правосъдието и омбудсмана, за отчитане на работното време. Получих обаждане от Главна дирекция – Х Н. началник ТРЗ тогава, като разговорът беше неформален, приятелски, и ми каза, „толкова много да не ги тъним тези работи“. Аз, естествено, не се

съгласих. След което, тази заповед на нашия Началник на затвора беше отменена от главния директор – за заповедта 2018-2019 г. говоря, заповедта беше отменена и започнаха да ни водят 26 часа, с което ние бяхме съгласни. Тази заповед и това нещо продължи шест месеца, и последва нова заповед, в която отново намалиха работното време на 25 часа, а не 26 както беше – 24 часа и половина започнаха да ни водят работно време. Като дати не мога да кажа, но както изчисляват работно време, то е според нормата за месеца.

Имаше период, в който почивахме четири дни, като тогава, в третия ден от – не мога да кажа дали точно е съвпаднало с периода, когато ни намалиха часовете – но в този период не излизат часовете според норма. И например, на служител се пада да даде още 20 – 30 – 40 часа, започва в третия ден от почивката да идва да дава редовни смени, както е сега на 12 часа – във втория ден.

На практика не се е получило, защото нормативът не излиза и се оказва, че всъщност не можем да си я ползваме тази почивка. Те са например 168 часа за месеца ние трябва да си дадем нормата. Ако почиваш три дни сме дали например 150 часа, ако почиваш 4 сме дали много по-малко часове и трябва да го натаманияваме. Шест месеца всичко беше точно – шест месеца.

ЮРК. Р.: – Нямам други въпроси.

Разпитът приключи. Свидетелят напусна съдебната зала.

**СНЕ СЕ САМОЛИЧНОСТТА НА ВТОРИЯ СВИДЕТЕЛ, КАКТО СЛЕДВА:**

М И Д.: – на 41 години, българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с ищеца, в служебни отношения ответника.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВ. М Д.: - Да, познавам го колегата К. С., от няколко години, сега точно от колко време работи в затвора не мога да кажа. Като колега го познавам единствено. Като надзирател, работи в Затвора Пазарджик. За периода 24.03.2020 г. до 24.03.2023 г. – мисля, че да, той работеше на същата длъжност. За този период – 24.03.2020 г. до 01.12.2022 г. бяхме на 24 часов работен режим, от 01.12.2022 г. до този, който посочихте 24.03.2023 г. – и до ден днешен работим на 12 часови смени.

Работният наряд започва 15 минути преди започване на работното време. Това става в 8:00 часа, всички трябва да сме налице да видим дали някой не липсва. В 8:15 ч. започва инструктажа, но ние по принцип в 08:00 часа трябва да сме в двора на затвора, отвън. Инструктажът се провежда в специално определена стая, там се събираме абсолютно всички заедно, които сме от смяната. Самият инструктаж протича по следния начин: стар дежурен главен надзирател, нов дежурен главен надзирател, командир на отделение, нов командир на отделение, плюс началник охрана, всеки един от тези хора, в рамките – сега не знам, може би всеки път различно, според зависи какво е станало в затвора, провежда инструктаж спрямо нас. Старият дежурен главен надзирател казва какво е станало през изминалото денонощие, и сега, съответно през изминалия ден или нощ, запознава новия наряд със ситуациите и работния процес, който се е осъществил, след което започва началник охраната да ни инструктира – той също ни запознава с обиски, с претърсвания, рискови лишени от свобода и т.н., което също протича различно време 5-10 мин., всеки път е различно. След него започва новият дежурен главен надзирател да инструктира съответно подчинените му служители – на кой пост какво трябва да приеме, как да се приеме, ако нещо трябва да се внимава, и т.н., което също може да продължи с различна продължителност, а ролята на командира на отделение, в случая, ако има размяствания по наряда, някой някой трябва да си смени местата и т.н. – всички тези неща се правят. След което, разписваме ежедневната ведомост.

Ежедневната ведомост, по принцип трябва да се изготви от командира на отделение. В нашия случай се изготвя от централен пост – това е човекът, който пише ежедневната ведомост.

Ежедневната ведомост представлява начало и край на работния наряд, трите имена на служителя, съответно, който е и кой пост застъпва – при нас всеки застъпва на различен пост, според зависи от ситуацията. По принцип ние си знаем постовете, но някой път стават и промени. Командирът на отделение решава да смени някой на друг пост и т.н., или да премести някой, това си е по негово усмотрение. Слез този целия инструктаж се разписва самата ежедневна ведомост, което става на сутринта – подчертавам на сутринта става това нещо, разписваме се сутрин – и на 24 часа, и на 12 часа е по същия начин, никаква разлика няма – сутрин, когато застъпваме се подписваме. Предварително е фиксиран, когато застъпваме и часът на

приключване на работната смяна. Упоменато ми е името, начало и край на работния ден, и постове, които застъпвам – точно така, краят на работния наряд ми е фиксиран предварително, така, както е по заповед.

Значи е единствено ни е предоставено време за хранене, в рамките на 30 минути на обяд, като, може да се каже, че минава съответно цялата смяна, цялата смяна се изрежда по различно време, по усмотрение на командира на отделение, според работния процес.

Имаме си столова в които се храним – някои си носят, някои си поръчват там ядене, но в столовата се извършва храненето, което пак подчертавам е време за хранене – 30 минути.

Следобяд, ако има възможност, защото някой път няма такава възможност, се дава пак около половин час, като подчертавам, че не всички постове на 100% могат да я вземат тази 30 минутна – как да го кажа – време за хранене, който желае да вечеря и т.н

Нашият процес на изпълнение на служебните задължения е непрекъснат. Ако стане ситуация, както се е случвало много пъти, прекъсваме храненето и влизаме в затвора, за да се помага. Някой път възникват бунтове, масови безредици и т.н., при което е необходимо наличието на целия личен състав – в смисъл, на смяната говоря. Така, че работният процес не се прекъсва, дори и да ни се полага време за хранене. Естествено, ако няма такова нещо се храним.

Извънреден труд не ни се заплаща. Не, въобще не се заплаща никакъв извънреден труд, даже даваме редовни смени, които приравняват към часовете, защото винаги сме в минус, според тази заповед, която е изготвена и с това работно време.

Значи, на всяко тримесечие имаме редовни смени, поне по една редовна смяна. По този начин, както ни го смятат, с тази фиксирана заповед, ние винаги сме в минус и трябва да доработваме, и го доработваме – по 12 часа, 10 часа, според зависи кой какви часове има и според зависи кой кога е излизал в отпуска и т.н. - те си ги смятат и си ги приравняват. Но няма такъв случай, поне аз не знам, дори и да има, той ще е може би един път в годината ли, не знам как да го кажа, да има някой извънреден труд и то два три пет часа, даже не знам дали има и такъв случай – в последните години няма такъв случай.

В момента ни се смята 12 часа и половина работен ден. Този половин час, извън тези 12 или 24 часа – те го смятат като редовен труд, но според мен и според заповедта би трябвало да е извънреден, защото изрично си пише, че дежурства се дават по 8, 12, и 24 часа, сега, съдията може да прецени дали е извънреден или не е.

Значи, то е сдаването и приемането на наряда, в случая тази дейност върви успоредно, едните приемат – новият наряд, сдават го старият наряд съответно. Първо се приемат или се сдават лишените от свобода. В три точки ще го кажа – първо се приемат лишените от свобода, влизаме в съответното отделение, във всяка една килия, изкарват се лишените от свобода, отговорникът на килията казва съответно колко лишени от свобода има в килията, след което постовият – новият и старият постови, влизат в спалното помещение в килията, оглеждат състоянието на помещението, дали има някакви нарушения, щети, проверяват се решетките, бани, тоалетни дали всичко е изправно. Излиза се и се задават въпроси към лишените от свобода, дали имат някакви въпроси, някакви оплаквания, като съответно се преглеждат с око, естествено, дали имат някакви поражения по тях самите, защото някой път стават сбивания, инциденти и т.н., при което, ако има, евентуално, новият и старият постови трябва да изготвят докладни записи за съответните произшествия. На един етаж са може би, грубо казано, около 35 до 40 килии, във всяка една килия се влиза, броят се лишените от свобода, гледат се спалните помещения за щети – това се прави абсолютно на всяка смяна стар и нов постови – приемаме лишените от свобода, съответно сдаваме лишените от свобода, отиваме на съответната документация. Документацията за всеки пост е различна.

Може би е различно всеки път, когато отиваме да сдаваме постове, според зависи от инструктажа на съответните длъжностни лица – грубо, може би в 8:35 часа - 8:40 часа тогава започва сдаването на постове и приемането съответно на новите постове.

Съответната документация включва няколко книги, различни за всеки пост според неговите индивидуалности и особености. Грубо мога да кажа, че са примерно от три до пет-шест книги – всичкото това нещо се преглежда от постовия надзирател, ако има забележки, съответно се казва на стария постови надзирател, когото той е длъжен да отстрани, ако има някакви

нередности.

Например, постова книга – тя съответно установява сдаването и приемането на дежурството от съответния пост – там пише лицето, което е сдало поста, колко лишени от свобода, кой го приема, съответния опис. Ние попълваме дали сме приели, дали по опис всичко е нормално, ако има някакви забележки, примерно, може да се констатира, в смисъл – най-общо – дали всичко е изрядно.

Книгата за движението на лишените от свобода – всеки пост си има книга за движение на лишени от свобода, може да има някакви нередности, някакви задрасквания, някакви неясноти, ние съответно трябва да ги изясним – това на всяка смяна се подписва. Така, документацията приемаме, от там отиваме приемане на поста по опис. По опис ще рече, има съответно специфика на всеки пост – примерно тежък салон има жилетки за сдаване, тейзери, такива пръскащи, има палки, колани, усмирителни ризи, които трябва да се проверят по опис, дали са налични, дали са в изправно състояние, и чак когато всичко е наред и после се сдава. Това на абсолютно всяка смяна било на 24 часа, било на 12 часа. От там старият постови надзирател си тръгва съответно, отива в стаята за инструктаж, където правим и отвода, изчакваме всички колеги да се сменят, защото става различно, понеже някои постове са по-отдалечени от корпуса на затвора – изчакваме всички колеги да дойдат, да се съберат старата смяна, и чак тогава главният надзирател идва, и казва „Колеги, благодаря Ви за наряда”, дали е имало нещо, някакви забележки може да каже, което всеки път протича различно може от 10 до 15 минути да протече това нещо – отводът говоря, и самото сдаване е това. Накрая пожелаваме си приятен ден и това е, но трябва да се съберат задължително всички колеги. Искам да добавя, сега се сетих да кажа, че като се сдава и се приема поста се гледа и хигиената на самия пост, сигнално охранителната техника също, защото всеки пост има различна сигнално-охранителна техника – това е към сдаването и приемането на дежурството.

Мисля, че не – тези 30 минути, които са по заповед за извършване на всички тези дейности, които изредих – не са достатъчни, и със сигурност, така, както ни го водят 08:45, почти винаги, почти винаги да кажем, повечето случаи 95 % от случаите винаги е над този час. Така че, с ръка на сърце



спокойно мога да кажа, че този половин час е крайно недостатъчен.

Доколкото съм разговарял с колеги от синдиката, е правено такова проучване, по заповед на главния директор, и доколкото знам, сега, подробности не съм питал, но доколкото знам, времето за това проучване е един час. Не съм чул да са правени нови замервания от комисия, последно там е било – сега не мога да кажа дали 2019-2020 година, преди няколко години имаше такива измервания, еднократно е било за мен, после поне аз не съм чул да има ново замерване. Но то със сигурност щеше да се чуе и да се разбере ако имаше нещо такова.

От тогава, напротив, времето за сдаване и приемане се удължи с ремонта на затвора, защото килиите тогава бяха по-малко като цяло, сега ги направиха – разделиха килиите на две, но това отнема всяко едно влизане в килия, преброяване на лишените от свобода, защото те някой път някой останал, пък се замотал, доде го изчакаме да излезе, и съответно то минава известен период от време, докато влезем в килията, докато ни докладва колко са лишените от свобода, докато го прегледаме съответните лишени от свобода дали има някакви поражения по тях, по самата килия дали има някакви щети, всичко това отнема време, поради което времето по-скоро се е увеличило за сдаване и приемане, отколкото да се е намалило – след ремонта.

Доколкото съм гледал фиша, и с други колеги сме си говорили, празнични дни ни ги смятат при 12 часов режим и на 24 – на 12 часов режим ни ги смятаха като 13 часа празничен. Винаги във фиша ми е писано винаги 13 часа празничен труд. В нормален работен ден, без празничен, ни ги отчитат 12,30 часа. Дейността е една – сдаването и приемането на дежурството е едно и също. Не мога да кажа защо така се получава.

АДВ. Д.: - Аз нямам повече въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА Р., СВ. М Д.: – Значи, преди години на 24 часов режим не е имало такъв случай – компенсация. За мен лично, сега за други не мога да коментирам, доколкото сме си говорили с колеги такова нещо не се е случвало – да надработим, когато сме на 24,30 часа, когато съм бил на смяна. Смятат ни да влизаме в нормата от 504 часа, даже винаги е имало някакви часове минус – когато не достигат ни карат да идваме редовна смяна, и това винаги е било така. Мога да твърдя, че винаги над половин час си тръгваме по-късно, това смея да го твърдя, и винаги е било така над половин час –

винаги е било над тези 12 часа и половина, които ни се водят по заповед, още половин час – различно е всеки път. Грубо е половин час – всеки път, пак казвам, е различно, някой път може по-малко да е, някой път повече. Не мога да Ви кажа, според мен не е имало такова нещо, защото винаги сме си тръгвали над 08:45 часа.

ЮРК. Р.: - Защо идвате в 8:00 часа на работа, при положение, че изискването за 15 минути по-рано идване на работа от 2014 г. го няма в нормативната база, няма го и в заповедите на началника? Вие по собствено усмотрение ли идвате по-рано на работа?

СВ. М Д.: – Аз искам да задам въпроса колко минути трябва да дойдем по-рано на работа, за да видим дали нарядът е цял?

ЮРК. Р.: - По собствено усмотрение ли е, след като заповедта е 8:15 часа за влизане и започване процедурите по 305 и по ППЗИНЗС?

СВ. М Д.: – Защото това беше изградено като навик и си беше рентабилно години наред. Винаги сме си идвали 15 минути преди работно време, за да видим дали всичко е нормално. Ако някой постови надзирател липсва, за да може да се реагира и да се обадят на друг. Аз не съм запознат точно с всички заповеди и не мога да коментирам това нещо. Да кажем 99 % от състава го прави това нещо, защото така е прието и така трябва да бъде. И доколкото знам има и такива устни разпореждания самите постови да се видят дали са там и т.н.. Да, устно разпореждане – поне аз знам, че така ни е изградено като навик, поне за мен за себе си го твърдя. Така ми е останало в съзнанието – да идваме по-рано. Не знам, възможно е и да е уредено по някакъв начин със заповед това нещо, доколкото знам, така като сме си говорили с колегите винаги в осем часа.

ЮРК. Р.: - Нямам други въпроси аз.

АДВ. Д.: – Ако дойдете в 8:15 часа точно на работа, какво ще се случи тогава?

СВ. М Д.: Мога да Ви кажа, че ще се случи следното – нарядът, старият, ще си тръгне може би още по-късно. Ще забавим съответно другия наряд да се приеме поста, защото трябва да се реагира, или ако някой колега излезе в болничен или в последния момент се е обадил – както има много такива случаи, не може да се реагира адекватно на момента, съответно трябва да се звъни на друг човек, да му се прекъсне съответно отпуската, или пък друг

колега от почиваща смяна да дойде, за да замени съответно надзирател. Така, че 100% удължава се времето, и затова е възприето, че трябва да се дойде 15 минути преди започване на инструктажа, за да може да се реагира по някакъв начин, ако има евентуално нещо, не всеки път става, естествено, но има и такива случаи когато става.

На 12 часа наряд и на 24 часа наряд, сутрин е абсолютно идентичен начинът на сдаване и приемане. В смисъл сдаването и приемането си е така, както се опитам да го разкажа.

Разпитът приключи. Свидетелят напусна съдебната зала.

АДВ. Д.: - Аз бих искала да представя въпросната Заповед, която касае необходимото време от около един час, която е действала към 2018-2019 г., която след тези измервания, които са направени от комисията – за това се коментираше във свидетелските показания. Тя фиксира необходимото време от един час извънреден труд, и точно това обясниха свидетелите, че всъщност, към настоящия момент е необходимо същото време, тоест имало е заповед, която е регламентирала по този начин нещата – тогава е било един час, но сега е отменена и вече действат други заповеди, които включват 30 минути като период от време, тогава е било един час.

ЮРК. Р.: - Госпожо съдия, тази заповед, подчертавам, я оспорвам, защото там се отчиташе 25 часа тогава, и надзирателите работиха на смяна четири дена почиваха и двадесет и четири часа работеха. Съвсем различно от което е. Така, че тъй като не е относима и в начина на режима по който – затова е удължен, нито е относима към периода, който е – затова оспорвам прилагането на тази заповед. Там самото зачитане е било различно. Оспорвам заповедта, там е различно, като по същество оспорвам приемането на тази заповед, тъй като касае режим различен на организация – четири дни почивка на 24 часа работа и затова има и последващи заповеди, с които тази заповед е отменена. Виждам в момента, че тази Заповед касае именно Протокола от 2019 г., и е връзка към тази заповед, и тогава са работили 25 часа и четири дни почивка, а сега е съвсем друг режимът. После имаха период, в който имаха 24 часа на три почивка, сега са на 12 часа, и точно поради тази причина, заради тази разлика, която се получи, със заповедите които сме представили, времето по чл. 305 до 314, точно в тази връзка е прието, че времето за сдаването и приемането на поста е 30 минути.

Съдът счита, че посочената заповед следва да бъде приета като доказателство по делото, като анализът на доказателствената ѝ стойност ще бъде извършен в съдебното решение с акта по същество. По изложените съображения, съдът

#### О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА днес представената заповед в заверен препис от процесуалния представител на ищеца.

АДВ. Д. И ЮРК. Р. (ПООТДЕЛНО): - Нямаме други доказателствени искания към настоящия момент.

Съдът счита, че към настоящия момент делото не е изяснено от фактическа и правна страна и за събиране на допуснатите доказателства, а именно призоваване за разпит на един свидетел по искане на ищцовата страна и двама свидетели по искане на ответника

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 21.11.2023 г. от 11:30 часа, за която дата и час страните уведомени от днес, чрез своите пълномощници.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ допуснатите в днешното съдебно заседание трима свидетели по месторабота.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 13:05 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: \_\_\_\_\_

Секретар: \_\_\_\_\_